



Katowice, 26.05.2024

Dr hab. Beata Kolny, prof. UE
Uniwersytet Ekonomiczny w Katowicach

Recenzja rozprawy doktorskiej

magistra Pawła Staszaka

pt. „Koncepcja zintegrowanego systemu zarządzania obszarem turystycznym na przykładzie województwa zachodniopomorskiego” przygotowanej w Uniwersytecie Szczecińskim,
pod kierunkiem naukowym dr hab. Augustyny Burlity, prof. US
oraz promotora pomocniczego dr Izabeli Nawrołskiej

Podstawa opracowania recenzji i ogólna charakterystyka rozprawy

Przedmiotem niniejszej recenzji jest rozprawa doktorska Pana mgra Pawła Staszaka na temat „Koncepcja zintegrowanego systemu zarządzania obszarem turystycznym na przykładzie województwa zachodniopomorskiego” w przewodzie wszczętym w dyscyplinie: nauki o zarządzaniu. Promotorem pracy jest dr hab. Augustyna Burlita, prof. UE, a promotorem pomocniczym jest dr Izabela Nawrołska. Podstawą formalną recenzji jest pismo z dnia 18 marca 2024 roku Przewodniczącego Rady Naukowej Instytutu Zarządzania dr hab. Wojciecha Drożdża, prof. US, w sprawie powierzenia mi do oceny rozprawy doktorskiej mgra Pawła Staszaka.

Celem recenzji jest odpowiedź na pytanie czy praca spełnia wymogi stawiane w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2017 r. poz. 1789), w związku z art. 179 ust.1 ustawy z dnia 3 lipca 2018 r. Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce Dz. U. z 2018 r. poz. 1669).

Rozprawa doktorska mgra Pawła Staszaka liczy 236 stron wraz ze streszczeniem w języku polskim i angielskim, bibliografią, spisem wykresów, tablic, fotografii oraz załącznikami, na które składają się narzędzia badawcze (załączniki 1-3) i aneks statystyczny (załącznik 4). Zasadniczą część rozprawy stanowią wstęp, pięć rozdziałów oraz zakończenie. W moim przekonaniu na pozytywną ocenę zasługują zarówno zrealizowane przez Doktoranta pogłębione studia literaturowe, jak i badania empiryczne o charakterze ilościowym i jakościowym. Pierwsze z badań przeprowadzono wśród turystów oraz osób zarządzających i uczestniczących w kreowaniu obszaru produktu turystycznego, zaś drugie zrobiono wśród

przedstawicieli jednostek samorządu terytorialnego zarządzających województwem zachodniopomorskim jako obszarem turystycznym.

Uwzględniając kryteria ustawowe wyrażam przekonanie, iż rozprawa doktorska mgra Pawła Staszaka spełnia wymagania stawiane tego typu pracom naukowym, ponieważ stanowi oryginalne rozwiązanie problemu naukowego dotyczącego koncepcji zintegrowanego zarządzania obszarem turystycznym, a także potwierdza, że Doktorant posiada ogólną wiedzę teoretyczną w dyscyplinie nauki o zarządzaniu oraz umiejętność samodzielnego prowadzenia pracy naukowej z wykorzystaniem różnych metod badawczych, przynależnych do paradygmatów funkcjonalistycznego i interpretatywno-symbolicznego.

Uzasadnienie oceny rozprawy doktorskiej mgra Pawła Staszaka przedstawiam poniżej. Ocena ta została dokonana z uwzględnieniem następujących kryteriów:

- wybór pola badawczego oraz znaczenie problematyki i tematu rozprawy doktorskiej,
- sformułowane cele rozprawy oraz hipotezy badawcze, a także zastosowane metody badawcze,
- zawartość merytoryczna rozprawy oraz jej struktura,
- strona formalna i edytorska rozprawy.

Wybór pola badawczego oraz znaczenie problematyki i tematu rozprawy doktorskiej

Rozprawa doktorska mgra Pawła Staszaka odnosi się do aktualnej i ważnej zarówno z naukowego, jak i aplikacyjnego punktu widzenia problematyki dotyczącej zintegrowanego systemu zarządzania obszarem turystycznym. Zintegrowany system zarządzania można określić jako kompleksowe narzędzie opracowane w celu skoordynowania i integrowania różnych aspektów zarządzania obszarem turystycznym. Opiera się on na zasadzie holistycznego podejścia, które łączy różne obszary działalności w jedną spójną strukturę. Turystyka jest branżą, w której kluczowym czynnikiem sukcesu jest współpraca pomiędzy różnymi interesariuszami funkcjonującymi na danym obszarze. Integracja pozwala na większą skuteczność działań i rozpoznawalność obszarowego produktu turystycznego. Dzięki wzajemnej współpracy osiąga się m.in. takie korzyści jak: tworzenie atmosfery wzajemnego zaufania między podmiotami, kumulacja środków finansowych dla kreowania wizerunku obszaru i budowania tożsamości lokalnej, podejmowanie wspólnych działań marketingowych w zakresie istniejących i nowych produktów turystycznych, a także wspieranie rozwoju i innowacji oraz platforma do wymiany informacji. Doktorant zauważył, że główną barierą rozwoju województwa zachodniopomorskiego jako obszarowego produktu turystycznego jest

brak takiego zintegrowanego zarządzania tym produktem wynikający z braku współpracy wszystkich organizacji zarządzających obszarem recepcji turystycznej w zakresie formułowania wspólnych celów i strategii rozwoju turystyki oraz pozyskiwania i racjonalnego wykorzystania źródeł finansowania rozwoju województwa jako produktu turystycznego. W efekcie niedostatecznej współpracy władz województwa i zarządzających poszczególnymi gminami oraz powiatami zidentyfikował brak spójnej strategii rozwoju turystyki w województwie zachodniopomorskim. Wskazał na konieczność stworzenia koncepcji finansowania rozwoju unikatowych walorów turystycznych. Jego zdaniem konsolidacja systemu zarządzania województwem zachodniopomorskim jako obszarem turystycznym pozwoliłaby na racjonalizację wydatków i lepsze wykorzystanie środków na rozwój turystyki w województwie.

Sformułowane cele rozprawy oraz hipotezy badawcze, a także zastosowane metody badawcze

Treść rozprawy doktorskiej mgra Pawła Staszaka i zrealizowane przez niego wieloetapowe postępowanie badawcze miało za zadanie wypełnienie zidentyfikowanej przez Doktoranta luki w zakresie aktualności, racjonalnej oceny stanu bieżącego oraz możliwości rozwoju potencjału turystycznego w ujęciu obszarowym jakim jest województwo, w przypadku niniejszej pracy - województwo zachodniopomorskie. Ta luka badawcza oraz rola turystyki w rozwoju danego obszaru i kształtowania jego wizerunku stanowiły przesłanki podjęcia przez Doktoranta problematyki zarządzania obszarem turystycznym, którego efektem powinno być jak najlepsze wykorzystanie i rozwój potencjału turystycznego obszaru.

Doktorant we właściwy sposób sformułował główny cel rozprawy jakim jest opracowanie koncepcji zintegrowanego zarządzania województwem zachodniopomorskim jako obszarowym produktem turystycznym. Cel ten dookreślił wiązką celów o charakterze poznawczym i praktycznym zamieszczonych we wstępie pracy oraz aplikacyjnym zawartym tylko w zakończeniu pracy.

Celami poznawczymi pracy są: krytyczna analiza dotychczasowego dorobku teoretycznego literatury (w tym zwłaszcza krajowej) w celu konceptualizacji pojęć związanych z tematyką pracy, identyfikacja szans i barier w zakresie zarządzania województwem zachodniopomorskim jako produktem turystycznym, następnie identyfikacja kluczowych czynników decydujących o rozwoju turystyki w tym województwie, a także identyfikacja narzędzi i programów wspierających rozwój województwa zachodniopomorskiego jako produktu turystycznego oraz identyfikacja źródeł finansowania tego rozwoju.

Celami praktycznymi rozprawy są: charakterystyka słabych i mocnych stron województwa zachodniopomorskiego jako produktu turystycznego, opracowanie koncepcji mierników oceny zarządzania tym województwem, jako produktem turystycznym oraz przedstawienie rekomendacji dotyczących kierunków i możliwości zarządzania rozwojem tego województwa jako produktem turystycznym, a także źródeł finansowania rozwoju potencjału turystycznego.

W zakresie aplikacyjnym pracy można odnotować, że wyniki badań mogą być wykorzystane przez organizacje zarządzające obszarem turystycznym województwa zachodniopomorskiego, jak i innymi obszarami, celem wdrożenia skonsolidowanego systemu zarządzania obszarem turystycznym oraz przez władze samorządowe na rzecz wdrożenia optymalnych rozwiązań poprawiających skuteczność zarządzania obszarem turystycznym.

Autor postawił następującą główną hipotezę badawczą: Główną barierą rozwoju województwa zachodniopomorskiego jako produktu turystycznego jest brak zintegrowanego zarządzania tym produktem, wynikającego ze współpracy wszystkich organizacji zarządzających obszarem recepcji turystycznej w zakresie formułowania wspólnych celów i strategii rozwoju turystyki w województwie, działań marketingowych wspierających rozwój turystyki oraz pozyskiwania i racjonalnego wykorzystania źródeł finansowania rozwoju województwa jako produktu turystycznego.

Doktorant przyjął również następujące hipotezy cząstkowe:

1. Rozwój województwa zachodniopomorskiego jako produktu turystycznego powinien uwzględniać poprawę dostępności komunikacyjnej do strefy przymorskiej oraz koncepcję finansowania rozwoju unikatowych walorów turystycznych.
2. W przypadku województwa zachodniopomorskiego można mówić o niedostatecznym wykorzystaniu zewnętrznych źródeł finansowania rozwoju turystyki, w tym korzystania z programów unijnych w zakresie rozwoju turystyki.

Ukierunkowany na realizację celów rozprawy, a także służący weryfikacji hipotez proces badawczy należy ocenić pozytywnie. Został on dobrze zaplanowany i zrealizowany. Stanowi to potwierdzenie, że mgr Paweł Staszak posiada kompetencje w zakresie dokonywania analizy danych zastanych oraz realizacji badań empirycznych o charakterze ilościowym i jakościowym. Zebrane informacje z badania ankietowego doktorant poddał analizie z wykorzystaniem arkusza kalkulacyjnego Microsoft Excel.

Ocena zawartości merytorycznej pracy oraz jej struktury

Rozprawa doktorska mgra Pawła Staszaka składa się z pięciu rozdziałów i cechuje się logiczną konstrukcją, którą wyraża sformułowany temat pracy oraz jej cele. Doktorant we właściwy sposób osadził wyniki własnych badań empirycznych w dorobku literaturowym z zakresu podjętej problematyki, przy czym pewien niedosyt budzi liczba publikacji naukowych, w tym najnowszych. Na 196 pozycji bibliograficznych zwartych i artykułów naukowych tylko 36% stanowią te wydane po roku 2010, oraz 5,6% publikacje w języku angielskim.

Rozdział pierwszy (s. 11-35) składa się z czterech podrozdziałów i opisuje obszar jako produkt turystyczny. Autor zdefiniował w nim pojęcie turystyki, omówił jej funkcje: wypoczynkową, zdrowotną, wychowawczą, poznawczą, edukacyjną, urbanizacyjną, etniczną, ekonomiczną, afiliacyjną i rozrywkową (podrozdział pierwszy). Następnie opisał produkt turystyczny w ujęciu węższym i szerszym (podrozdział drugi), po czym wyjaśnił czym charakteryzuje się obszar jakim jest miasto, gmina, powiat, województwo czy region jako produkt turystyczny (podrozdział trzeci). Doktorant wśród komponentów obszarowego produktu turystycznego wymienił produkty turystyczne takie jak: usługa, obiekt, impreza, rzecz, wydarzenie oraz szlak. Na koniec w podrozdziale czwartym omówił determinanty atrakcyjności turystycznej obszaru na które składają się walory turystyczne (wypoczynkowe, krajoznawcze, specjalistyczne) oraz recepcji (dostępność komunikacyjna, zagospodarowanie turystyczne i charakter organizacji recepcji turystycznej). Atutem rozdziału jest dokonanie przez Autora przeglądu definicji i koncepcji omawianych zagadnień, zabrakło w nim jednak sformułowania autorskiej definicji obszarowego produktu turystycznego, na podstawie zacytowanych koncepcji. Autor wprawdzie w podsumowaniu podrozdziału czwartego (s. 28) napisał czym jest obszarowy produkt turystyczny, przy czym powołał się na A. Szrominka, którego wcześniej w tym podrozdziale nie wymienił ani razu. Mankamentem tego rozdziału jest podawanie definicji lub cytowanie słów różnych autorów w tekście, nie powołując ich jednocześnie w przypisach. W podrozdziale pierwszym (s. 15-16) Doktorant przywołuje K. Przeclawskiego, a w przypisie jest książka W. Alejsiaka. W podrozdziale czwartym w tekście (s. 29) są wymienieni autorzy T. Lijewski, J. Wyrzykowski, B. Mikułowski, a w przypisie jest książka K.R. Mazurskiego. W tym samym podrozdziale omawiana jest klasyfikacja O. Rogolewskiego (s. 33), zaś w przypisie jest powołana książka A. Kowalczyk.

W rozdziale drugim (s. 36-58) składającym się z sześciu podrozdziałów Autor przedstawił kwestie związane z zarządzaniem obszarem jako produktem turystycznym. Zaprezentował w nim organizacje zarządzające obszarem recepcji turystycznej na

poszczególnych szczeblach samorządu terytorialnego (podrozdział pierwszy). Podkreślił znaczenie współpracy jednostek samorządu terytorialnego w zakresie zarządzania obszarem, w tym turystyką z innymi organizacjami, zwłaszcza lokalnymi oraz korzystanie z pomocy organizacji i programów wspierających rozwój turystyki, jakie omówił w kolejnym podrozdziale. Wśród organizacji, które wspierają rozwój obszarów turystycznych Doktorant wymienił Polską Organizację Turystyczną, Regionalne Organizacje Turystyczne, a także Lokalne Organizacje Turystyczne. Obok tych organizacji wskazał również na znaczenie Polskiej Izby Turystyki, Regionalnych Izb Turystyki, organizacji, które kreują rozwój potencjału turystycznego oraz społeczne organizacje turystyczne tj. Polskie Towarzystwo Turystyczno-Krajoznawcze i Polskie Zrzeszenie Turystyki. W podrozdziale trzecim Autor krótko omówił także rolę działań marketingowych w rozwoju obszaru turystycznego podkreślając znaczenie kreowania pozytywnego wizerunku obszaru turystycznego w procesie zarządzania tym obszarem. W kolejnym podrozdziale Doktorant przedstawił strategię rozwoju obszaru jako produktu turystycznego, w następnym źródła finansowania rozwoju turystyki i w ostatnim podrozdziale programy i narzędzia wspierające rozwój turystyki. Atutem tego rozdziału jest uporządkowanie informacji teoretycznych dotyczących zarządzania obszarem turystycznym.

Rozdział trzeci (s. 59-76) poświęcony jest omówieniu źródeł informacji wykorzystywanych w badaniach oraz metodologii badań w zakresie zarządzania obszarem turystycznym. Składa się z pięciu podrozdziałów. Doktorant na podstawie studiów literaturowych scharakteryzował cel i przedmiot badań (podrozdział pierwszy), najważniejsze źródła informacji wtórnych i pierwotnych (podrozdział drugi), metody i techniki badawcze (podrozdział trzeci). Z obowiązku recenzenta chciałabym zwrócić uwagę na nieprecyzyjne nazewnictwo użyte w trzecim podrozdziale. Ankieta jest metodą badań, a wymienione przez Doktoranta rodzaje ankiet to jej techniki, zaś Autor pisze: „*Techniką przydatną szczególnie do badań dużych grup reprezentatywnych (badania ilościowe) jest ankieta*” (s. 63). Na tej samej stronie znajduje się sformułowanie „*Wywiad jako technika badań jakościowych*”, i w tym miejscu chciałabym podkreślić, że wywiad to również metoda badań, składająca się z różnych technik. Może być stosowany do pozyskania informacji zarówno o charakterze ilościowym (np. wywiad osobisty - bezpośredni, indywidualny), jak i jakościowym (np. wywiad pogłębiony). W podrozdziale czwartym Doktorant zaprezentował ilościowe i jakościowe mierniki oceny zarządzania obszarem jako produktem turystycznym. Jako recenzenta zastanawia mnie stwierdzenie (s. 69), „*Autor proponuje także autorski miernik oceny zarządzania obszarem turystycznym*” sugerujące, że Doktorant jest jego twórcą, a faktycznie miernik ten pochodzi

z publikacji A.R. Szromka. W związku z tym chciałabym polemizować z Doktorantem i zapytać: Na czym polega autorstwo tego miernika? Czy tylko na przypisaniu innej wartości symbolowi T? W podrozdziale piątym doktorant omówił procedurę badań własnych, wtórnych i pierwotnych. Zrealizowane badania wtórne pozwoliły mu na scharakteryzowanie województwa zachodniopomorskiego jako produktu turystycznego. Badania pierwotne o charakterze ilościowym na reprezentatywnej próbie, jak podkreślił Doktorant, zostały przeprowadzone wśród turystów (500 osób), podmiotów reprezentujących branżę turystyczną (organizacje turystyczne, menedżerowie/właściciele ośrodków turystycznych/hoteli) – 200 osób, zaś badania o charakterze jakościowym przeprowadzono wśród 7 osób odpowiadających za rozwój turystyki i zatrudnionych w komórkach wewnętrznych wybranych starostw powiatowych oraz Zachodniopomorskiej Regionalnej Organizacji Turystycznej. Niewygodny recenzenta wzbudza niedoprecyzowanie w jakim zakresie można mówić o reprezentatywności dwóch pierwszych prób badawczych tzn. turystów oraz osób reprezentujących branżę turystyczną.

Rozdział czwarty (s. 77-157) składa się z dziewięciu podrozdziałów i zawiera wyniki badań wtórnych oraz pierwotnych dotyczących zarządzania województwem zachodniopomorskim jako produktem turystycznym. Dla zachowania równowagi między pozostałymi rozdziałami i jego przejrzystości warto było go podzielić na dwa rozdziały pierwszy mógłby zawierać wyniki badań na źródłach wtórnych, zaś drugi wyniki badań pierwotnych. W podrozdziale pierwszym Autor scharakteryzował województwo zachodniopomorskie jako obszar turystyczny dokonał w nim oceny atrakcyjności turystycznej tego województwa stwierdzając, że charakteryzuje się ono atrakcyjnymi walorami turystycznymi, wypoczynkowymi, specjalistycznymi oraz dostępnością komunikacyjną. W podrozdziale drugim przeanalizował ruch turystyczny (liczbę turystów korzystających z co najmniej jednego noclegu w poszczególnych powiatach analizowanego województwa) w latach 2015-2021. Następnie w podrozdziale trzecim Doktorant wymienił realizowane strategie i programy oraz ogólne cele rozwoju turystyki w tym województwie, i podkreślił, że główną barierą rozwoju województwa zachodniopomorskiego jako obszarowego produktu turystycznego jest brak zintegrowanego zarządzania tym produktem wynikającego ze współpracy wszystkich organizacji zarządzających obszarem recepcji turystycznej w zakresie formułowania wspólnych celów i strategii rozwoju turystyki w województwie, działań marketingowych wspierających rozwój turystyki oraz pozyskiwania i racjonalnego wykorzystania źródeł finansowania rozwoju województwa jako produktu turystycznego. Na tym tle w podrozdziale czwartym opisał przykłady współprac różnych organizacji na rzecz

budowania potencjału obszarowego produktu turystycznego jakim jest to województwo, a w następnym podrozdziale przedstawił wspólnie realizowane działania marketingowe oraz programy wspierające rozwój turystyki. Podrozdział szósty zawiera analizę wydatków na turystykę województwa jako całości oraz poszczególnych powiatów i gmin, oraz wydatki ponoszone przez turystów w latach 2015-2021. Podrozdział siódmy prezentuje wyniki badania bezpośredniego przeprowadzonego wśród turystów. Pozwoliły one na pozytywne zweryfikowanie hipotez odnoszących się do braku zintegrowanego zarządzania województwem jako produktem turystycznym oraz niedostatecznej współpracy władz województwa i zarządzających poszczególnymi powiatami, a także braku spójnej strategii rozwoju turystyki. Szczególnie istotne z punktu widzenia turystów są: poprawa dostępności komunikacyjnej zwłaszcza do pasa nadmorskiego, przeciwdziałanie sezonowości ruchu turystycznego oraz wypracowanie bardziej skutecznej promocji obszaru jakim jest analizowane województwo. Szanse i bariery rozwoju turystyki w województwie w opinii badanych przedstawicieli organizacji zarządzających obszarem turystycznym prezentuje podrozdział ósmy. Wyniki zrealizowanych badań utwierdziły Doktoranta w przekonaniu, że system zarządzania obszarem turystycznym województwa zachodniopomorskiego jest niespójny i dlatego konieczne jest opracowania takiego zintegrowanego systemu zarządzania województwem jako obszarem turystycznym opartego na współpracy władz, organizacji turystycznych i przedsiębiorców działających w sektorze turystyki. Jako recenzenta zastanawia mnie w jaki sposób doktorant obliczył wartości procentowe zawarte w tablicach 4.19 (s. 131), 4.25 (s. 136) oraz 4.27 (s. 138). Ani w wierszach (zawsze jest 42%), ani w kolumnach wartości nie sumują się do 100%. Podrozdział dziewiąty zawiera obliczone wartości wskaźników Baretje'a-Deferta, Deferta, zdefiniowania funkcji turystycznej oraz obliczone na podstawie miernika oceny zarządzania obszarem turystycznym wymienionym w rozdziale 3 (s. 69). Zdanie „*Analiza wartości miernika oceny zarządzania obszarem turystycznym zaproponowanego przez Autora*” (s. 154), po raz kolejny przypisuje jego autorstwo Doktorantowi. Uzyskane wartości utwierdziły Doktoranta w konieczności stworzenia skonsolidowanego systemu zarządzania obszarem turystycznym analizowanego województwa.

Rozdział piąty (s. 158-182) prezentuje koncepcję zintegrowanego zarządzania województwem zachodniopomorskim jako produktem turystycznym. Składa się z pięciu podrozdziałów. W podrozdziale pierwszym została zaprezentowana analiza SWOT województwa zachodniopomorskiego. Niedosyt recenzenta wzbudza fakt, że Doktorant wymienił tylko mocne i słabe strony oraz szanse i zagrożenia i nie spróbował dokonać poszerzonej analizy tak, aby można było nazwać to co zrobił analizą SWOT. Podrozdział drugi

stanowi autorskie założenie koncepcji zintegrowanego zarządzania obszarem turystycznym. Autor sformułował cele ilościowe i jakościowe na lata 2024-2027, wskazał konkretne obszary na jakie należy zwrócić uwagę i działania jakie podjąć w ramach zaproponowanego systemu. Przedstawił także strategiczne produkty turystyczne w czterech kategoriach tj.: szlak, obszar, wydarzenie i obiekt. W podrozdziale trzecim omówiony został zakres oraz zasady współpracy organizacji zarządzających obszarem turystycznym. Doktorant zaprezentował w nim model zarządzania obszarowym produktem turystycznym w kontekście powiązań instytucjonalno-formalnych w wymiarze zarządczym, koordynacyjnym, monitoringu oraz zwrócił uwagę na ryzyka jakie mogą pojawić się podczas zarządzania obszarowym produktem turystycznym jakim jest województwo zachodniopomorskie. Podrozdział czwarty omawia kluczowe, zdaniem Doktoranta, kierunki rozwoju analizowanego województwa jako produktu turystycznego w zakresie zarządzania ryzykiem, dostępności komunikacyjnej, rozwoju profesjonalnych usług turystycznych, propagowania zrównoważonego rozwoju. Podrozdział ostatni przedstawia źródła finansowania obszarowego produktu turystycznego jakim jest województwo zachodniopomorskie. Wdrożenie zaproponowanych przez Doktoranta rozwiązań w zakresie skonsolidowanego systemu zarządzania tym obszarem powinno przyczynić się do lepszego wykorzystania i rozwoju województwa zachodniopomorskiego w obszarze turystyki.

Strona formalna i edytorska rozprawy

Strona formalna i edytorska pracy budzi najwięcej zastrzeżeń. Struktura dysertacji jest nieproporcjonalna. Są dysproporcje pomiędzy poszczególnymi rozdziałami wynikające z różnej liczby podrozdziałów (cztery w rozdziale pierwszym, sześć w drugim, pięć w trzecim, dziewięć w czwartym i pięć w piątym) oraz ich objętości (od 2 stron – podrozdział 3.1 (s. 59-60) do 24 stron – podrozdział 4.8 (s. 129-152)). W pracy są liczne błędy pisowni i stylistyczne.

Konkluzja recenzji

Rozprawę doktorską mgra Pawła Staszaka mimo dostrzeżonych niedociągnięć formalnych i merytorycznych oraz uwag polemicznych oceniam pozytywnie zarówno w warstwie teoretycznej, metodycznej, jak i aplikacyjnej. Praca niweluje lukę badawczą w zakresie racjonalnej oceny stanu bieżącego oraz możliwości rozwoju potencjału turystycznego obszaru jakim jest województwo. Stanowi ona jednolite metodologicznie studium teoretyczno-empiryczne poświęcone opracowaniu koncepcji systemu zintegrowanego zarządzania obszarem turystycznym jakim jest województwo zachodniopomorskie. Nowatorstwo pracy upatruję w opracowaniu tego systemu. Warto podkreślić, że nie byłoby to

możliwe, gdyby nie podjęcie wieloetapowego procesu badawczego z wykorzystaniem triangulacji metod. Stanowi to potwierdzenie dojrzałości naukowej Doktoranta. Zaproponowany zintegrowany system zarządzania może być wykorzystany zarówno przez podmioty zarządzające obszarem turystycznym województwa zachodniopomorskiego, ale także innymi obszarami, jak i władze samorządowe.

Biorąc to wszystko pod uwagę stwierdzam, że praca mgra Pawła Staszaka pt. „Koncepcja zintegrowanego systemu zarządzania obszarem turystycznym na przykładzie województwa zachodniopomorskiego” napisana pod kierunkiem naukowym dr hab. Augustyny Burlity, prof. UE, oraz dr Izabeli Nawrołskiej jest oryginalnym badaniem naukowym i spełnia wymagania stawiane pracom doktorskim w dziedzinie nauk ekonomicznych – dyscyplinie nauk o zarządzaniu (obecnie nauki o zarządzaniu i jakości), zgodnie z art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2017 r. poz. 1789), w związku z art. 179 ust.1 ustawy z dnia 3 lipca 2018 r. Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce Dz. U. z 2018 r. poz. 1669).

Wnoszę o dopuszczenie mgra Pawła Staszaka do publicznej obrony dysertacji.

Beata Kozł